

HØRINGSSVAR BREDERE BØRNEFÆLLESSKABER

Fra talehøreksulenterne i PPR

Vedr. løsningsforslag 4 - PPR - Tidligere indsats og tættere på praksis

Forslaget lægger op til at der som udgangspunkt ikke rettes henvendelse til PPR på baggrund af barnet, men på baggrund af de fællesskaber og omgivelser som barnet er en del af. Formålet med forslaget er at vende udviklingen så der bliver brug for et mindre indgribende tilbud til barnet og således også færre indstillinger til PPR.

For at kunne arbejde med styrkelse af pædagogiske læringsmiljøer i barnets gruppe eller klasse er der brug for en markant opnormering af medarbejdere med pædagogisk og praksisnær erfaring, som kan indgå i sampraksis med pædagoger, lærere og ledelse i dagtilbud og skoler.

Vi vil som faggruppe gerne henlede opmærksomhed på, at der i gruppen af kommende medarbejdere også vil være brug for personer med kompetencer indenfor det sprogpædagogiske arbejde til at supplere vores arbejde med specifikt sprogligt udfordrede børn. På samme vis som de pædagogiske fagkonsulenter og psykologerne supplerer hinanden fagligt.

Sprogindsatserne i Aarhus kommune er på nuværende tidspunkt fordelt mellem PUF (Pædagogik, Undervisning og Fritid) og PPR, hvor PUF har til opgave at understøtte forebyggende sprogindsatser på dagtilbud- og skoleområdet, herunder facilitering af projekter rettet mod det generelle sprog miljø samt efteruddannelse og netværksmøder i relation til sprogvejledere mv. PPR derimod varetager de specifikke opgaver i forbindelse med enkeltsager på børn i talesproglige, kommunikative og auditive vanskeligheder samt yder vejledning og rådgivning på trivselsmøder/netværksmøder af forebyggende og foregribende karakter, ligeledes på enkeltsager.

Ovenstående struktur på opgavefordelingen mellem PUF og PPR udfordres med forslag 4 så frem talehøreksulenterne er tænkt ind som aktive medspillere, på gruppeniveau.

Data fra analysen viser, at PPRs budget vurderes at være ca. en tredjedel under det gennemsnitlige budget for PPR for kommunerne set under et. Sammenholdes dette med ovenstående skitsering af den nuværende opgavefordeling inden for sprogområdet, og de i forslaget skitserede ønsker til den fremtidige opgavefordeling, kan vi være bekymrede for, at forslaget medfører et øget arbejdspress i vores faggruppe, hvis ikke fagområdet får tilført ressourcer i form af flere hænder, der fagligt kan være med til at løse denne opgave.

En løsning kunne evt. være at øremærke nogle af stillingerne til fx sprogekonsulenter med sprogpædagogisk og praksisnær erfaring, som ville kunne indgå i sampraksis med pædagoger, lærere og ledelse i dagtilbud og skoler og således være med til at løfte og understøtte de sprogpædagogiske læringsmiljøer til gavn for bredere børnefællesskaber i dagtilbud og skoler i tæt samarbejde og videndeling med talehøreksulenterne i PPR.

Vedr. løsningsforslag 17 - Organisatorisk flytning af Kompetencecenter for Sprog og Kommunikation (KSK)

For at sikre optimal udnyttelse af ressourcerne og en mere hensigtsmæssig sagsbehandling bakker vi op om, at KSK ledelsesmæssigt forankres under PPR.

Det er vigtigt at sikre rammerne for en faglig ledelse, således der er mulighed for løbende at kunne tilpasse og træffe de nødvendige beslutninger i relation til opgavefordelingen mellem på den ene side KSK med højt specialiserede logopædiske opgaver og på den anden side PPRs betjenende talehøreksulenter på dagtilbud- og skoleområdet.

Dette er afgørende for at man, på den lange bane, kan sikre en optimal udnyttelse af ressourcerne indenfor det logopædiske område til gavn for børn i talesproglige, kommunikative og auditive vanskeligheder.

Der er i dag eksempler på, at højt specialiserede logopædiske opgaver bliver varetaget af talehøreksulenter i PPR, herunder eksempelvis en indgribende indsats omkring et barn med verbal dyspraksi. En indsats som har krævet betalt eksternt følgeskab og viden fra en specialist på området for at klæde den lokale talehøreksulent i PPR på til opgaven. På den korte bane til gavn for barnet, som derved får en indsats der lægger sig op ad Socialstyrelsens anbefalinger til, hvordan kommunerne kan tilrettelægge en tidlig og virkningsfuld indsats til børn med verbal dyspraksi. På den lange bane derimod er det en løsning der ikke udnytter ressourcerne optimalt, idet der er blevet investeret i en enkelt talehøreksulent, som betjener dagtilbud i et begrænset geografisk område, fremfor at tilføre KSK midlerne for således også fremadrettet at være gearet til at løse alle kommunens sager omkring verbal dyspraksi under Socialstyrelsens anbefalinger.

Med en organisatorisk flytning af KSK under samme ledelse som PPR vil de ledelsesmæssige rammer således være langt bedre for løbende at kunne træffe gode og bæredygtige valg i relation til logopædiske indsatser. Set ud fra et udviklingsmæssigt perspektiv har vi, som faggruppe, samtidig en forventning om at blive inddraget i forhold til at skabe en nytænkende løsning der tilgodeser behovet for en sammenhængende specialiseret og tværfaglig indsats, der understøtter et helhedsorienteret barnesyn.

Desuden vil en organisatorisk flytning af KSK betyde et tættere kollegialt-, fagfagligt og tværfagligt arbejdsfællesskab med medarbejderne på KSK, hvilket vi ser som en langt større mulighed for sammen at kunne videndele og erfaringsudveksle, end det er tilfældet i dag.